

De staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties
drs. G.M. de Vries
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Bijlagen	Uw kenmerk	Ons kenmerk	Datum
Inlichtingen bij R.G. Daniëls Onderwerp Advies BDUR-nieuw	EB1999/91566	55803C-012 Doorkiesnummer 070-4267234	1 december 1999

Geachte heer De Vries,

In uw brief van 1 november 1999 vraagt u het advies van de Raad voor de financiële verhoudingen over de (invoering van) een nieuw verdeelmodel bij de doeluitkering rampenbestrijding (BDUR).

Bij de adviesaanvraag is gevoegd het eindrapport van het Centrum Beleidsadviserend Onderzoek b.v. (Cebeon) met de resultaten van een onderzoek naar een nieuwe verdeelsystematiek ten opzichte van de thans gehanteerde methodiek in het Besluit Doeluitkering Rampenbestrijding ('Nieuw verdeelmodel doeluitkering rampenbestrijding vanaf 2000').

Het jaar 2000 betreft een overgangsjaar. Voor de jaren 2001 en 2002 is sprake van een interimperiode, waarin de nieuwe verdeelsystematiek al wordt toegepast maar ook rekening moet worden gehouden met lopende analyses/onderzoeken die met name gericht zijn op de financiële gevolgen van bijzondere risico's. Hierbij gaat het om risicofactoren die in de regio's voorkomen en die moeilijk met algemene structuurkenmerken zijn af te dekken: in de voorgestelde interimregeling voor 2001 en 2002 is er dan ruimte om dit nader uit te werken en in te vullen, zodat er in 2003 een definitieve verdeelsleutel is die rekening houdt met alle relevante risicokenmerken.

U vraagt de Raad in algemene zin te willen adviseren over het Cebeon-rapport, met bijzondere aandacht voor twee aspecten, namelijk de schaal van de regio's en de (grootschalige) risico's.

Indien wordt uitgegaan van een primaire verantwoordelijkheid van de gemeenten voor de rampenbestrijding, een algemene systeemverantwoordelijkheid van het Rijk en de vigerende regionale bestuurlijke samenwerking, dan kan de huidige bekostigingswijze van de regio's - naast gemeentelijke bijdragen ook een doeluitkering van het Rijk - passend genoemd worden. Zolang ook in de toekomst het bestuurlijke zwaartepunt van de rampenbestrijding bij de gemeenten blijft liggen, kan deze bekostigingswijze voortgezet worden en is er ook plaats voor een doeluitkering van het Rijk.

De voorstellen betreffen de invoering van een nieuwe doeluitkering BDUR voor de brandweer- en geneeskundige regio's. Het gaat om een brede doeluitkering op basis van een Cebeon-onderzoek, met objectieve toedelingsmaatstaven afkomstig van het gemeentefonds. Bij de rampenbestrijding is de gemeente de eerstverantwoordelijke, waarbij de gemeentelijke brandweer in beginsel het voortouw heeft en pas daarna - afhankelijk van de omvang en de situatie - de brandweerregio. Van groot belang is in dit kader de samenwerking tussen de verschillende soorten hulpverleningsregio's en met name van de brandweer- en geneeskundige regio's. Het is dan niet bevorderlijk voor de bestuurlijke samenwerking wanneer de grenzen van de regio's niet samenlopen.

De Raad benadrukt de wenselijkheid van kwalitatieve versterking op dit gebied. Hierbij spelen zowel de thans in gang gezette territoriale congruentie van de hulpverleningsregio's als de bestuurlijke samenwerking van deze regio's een belangrijke rol.

De Raad ziet het streven naar territoriale congruentie als van groot belang voor de operationele samenwerking, maar niet noodzakelijkerwijs alleen op de schaal van de 25 politieregio's (zoals bijvoorbeeld aangegeven in de Hoofdlijnennotitie rampenbestrijding): ook andere in de praktijk gegroeide verbanden (maar wel met de provinciegrenzen als buitengrenzen) acht hij in beginsel een goede zaak. Zo kan het dan bijvoorbeeld mogelijk zijn meerdere hulpverleningsregio's binnen de grenzen van één politieregio te hebben. Op dit terrein zijn in de recente vergadering van de Tweede Kamer-commissie BZK op 27 oktober 1999 diverse uitspraken gedaan, ook van uw kant. De besluitvorming hierover is echter nog niet afgerond en de Kamer moet zich nog uitspreken over uw komende beleidsnota Rampenbestrijding.

Het laatste geldt des te meer voor de bestuurlijke samenwerking van de hulpverleningsregio's waarover de Raad voor het openbaar bestuur door u om advies is gevraagd. Voor de financiële invulling is vooral ook de intensiteit van de bestuurlijke samenwerking van belang: wordt - uitgaande van (het streven naar) territoriale congruentie - aangesloten bij lopende regionale ontwikkelingen zoals die zich in de praktijk voordoen

en waarbij sprake is van vrijwillige samenwerking of, wordt er bijvoorbeeld gedacht aan bestuurlijk volledig geïntegreerde veiligheidsregio's met zware taken. In het eerste geval dient de bekostiging door de gemeenten een belangrijke rol te spelen, in het laatste geval zou ook gedacht kunnen worden aan volledige bekostiging via één doeluitkering van het Rijk zoals thans bij de politieregio's. Bij een zeer substantiële rol voor de provincies kan ook de vraag aan de orde komen in hoeverre het wenselijk is dat de provincies een financieel belang hebben.

Het uitgangspunt bij de advisering door de Raad is echter dat de financiële invulling de bestuurlijke oplossing dient te volgen. Het is voor de Raad daarom niet goed mogelijk nu reeds met een afgerond advies te komen, zodat thans sprake is van een *tussenadvies*. Pas na de uiteindelijke besluitvorming over de bestuurlijke oplossing zal de Raad met een definitief advies kunnen komen. De Raad acht het niet wenselijk vooruit te lopen op de uitkomsten van de bestuurlijke discussie.

Zolang er geen duidelijkheid bestaat over de vorm van bestuurlijke integratie dient er naar de mening van de Raad voor het jaar 2000 een tijdelijke regeling te zijn op de voet van de regeling voor 1999. Pas na afronding van de discussie over de bestuurlijke oplossing voor de regio's, kan een definitieve regeling worden ingevoerd.

De Raad voor de financiële verhoudingen,

A.G.M. van de Vondervoort, vice voorzitter

M.P.H. van Haeften, secretaris